

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 18-11-50364 איובי נ' לוי

בפני כבוד השופט משה הולצמן

התובע ששון איובי
ע"י ב"כ עוה"ד בן קרפל ואח'

נגד

הנתבע שלום חיים לוי
ע"י ב"כ עוה"ד יונתן ארד

פסק דין חלקי (לעניין האחריות)

מבוא

1. כתב תביעה כספית בסך של 280,000 ₪ בשל הוצאת לשון הרע על ידי הנתבע.

עיקרי טענות הצדדים

2. התובע טען בכתב התביעה, בעיקרי הדברים, שהנתבע פרסם ברבים, בקבוצת וואטס-אפ יישובית, שהנתבע נחקר במשטרה בחשד לעבירה של הטרדה מינית, וברשותו הקלטות שבהן "הודאה נסיבתית" של התובע בעבירה המיוחסת לו. הנתבע חזר על טענותיו בעניין זה בשיחת טלפון עם עו"ד בן יעקב חמו, מנהל קבוצת הוואטס-אפ היישובית; לתובע נגרם נזק בשל הפרסומים ויש מקום לפסוק לו פיצוי כספי.

3. הנתבע טען בכתב ההגנה, בעיקרי הדברים, שלפני מספר שנים, בעת שהדעות ביישוב היו חלוקות לגבי הקמת אנטנה סלולארית על גג בית התרבות ביישוב, התובע אמר למטב נגר, בתו של זכריה נגר, שבעת ההיא הייתה בגיל 14 שנים, את הדברים הבאים "אם אבא שלך רוצה להביא כסף שאמא שלך ואת תעבדו בזנות וכך יהיה כסף ליישוב"; עומדת לזכותו הגנת אמת בפרסום לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"); כחלק מפועלו הנתבע מסייע לאוכלוסייה שורדת אונס; לנתבע אין יריבות פוליטית עם התובע; הודעתו בקבוצת הוואטס-אפ אינה בגדר הוצאת לשון הרע מכיוון שהיא חוסה תחת הגנת אמת בפרסום; היה מקום לחשוף לפני הציבור את ההטרדה המינית שביצע התובע בהיותו מועמד להיבחר למשרה ציבורית; בעניינו של התובע הוגשה תלונה למשטרה על הטרדה מינית; ברשותו של הנתבע הודאה נסיבתית הנוגעת להטרדה המינית משיחתו עם השוטר הקהילתי שפנה אליו בשמו של התובע; התובע הגיש תלונה במשטרה נגד הנתבע בגין הטרדת איש ציבור, והנתבע נחקר במשטרה; עו"ד יעקב חמו שביקש מהנתבע להסיר את הפרסום

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 18-11-50364 איובי נ' לוי

מקבוצת הוואטס-אפ, ושיחתו עם הנתבע הוקלטה על ידו, הטריד מינית קטין מהיישוב; לתובע עומדת הגנה לפי סעיפים 7, 14 ו-15(2) לחוק ודין התביעה להידחות.

עניינים דיוניים

4. בדיון שנערך ביום 10.9.2019 נקבע כי בירור שאלת החבות יעשה בנפרד מבירור שאלת הנזק, בשים לב לנסיבות העניין ולפי סעיף 22(2) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") ולגבי היפוך סדר הגשת הראיות.

5. נערכו דיוני הוכחות והצדדים הגישו סיכומים בכתב.

6. דיון והכרעה

7. התובע והנתבע מתגוררים ביישוב קהילתי אבן שמואל.
8. התובע שימש במשך 11 שנים כחבר במליאת המועצה האזורית שפיר מטעם הישוב אבן שמואל וביקש להתמודד פעם נוספת כמועמד היישוב למליאת המועצה בבחירות שנערכו בשנת 2018.

9. התובע טען שביום 29.10.2018 הנתבע פנה אל מר דוד שוורץ וביקש ממנו שידאג להכניסו אל קבוצת הוואטס-אפ היישובית, "גברי אב"ש", המונה 124 משתתפים (להלן: "קבוצת הוואטס-אפ").

התובע פרסם ביום 29.10.2018, בקבוצת הוואטס-אפ, הודעה הנוגעת לבחירות למליאת האסיפה של המועצה האזורית, ובאותו המועד הנתבע הפיץ בקבוצת הוואטס-אפ פרסום (להלן: "הפרסום הראשון") בזו הלשון- "הברי וחברות הישון ערב טוב מחר בבקר יתקיימו בחירת וועד ונציג לישוב על מנת שתדעו במה אתם בוחרים כשאתם בוחרים אביא לידעתכם שששון איובי נחקר במשטרת ישראל בהטרדה מינית. ובידיי הקלטות שבהם הודאה נסיבתית של ששון בעברה זו שנמסרה למשטרה [...] יש לדעת לפני שבחרים להבעיר אש בישוב שהחרפה הזאת תבער בישוב שידע ובחר [...] שומרים על כבוד הישוב נשותינו ובנותינו שכתוב והיה מחנך קדוש [...] לאותם שיטענו שיש לשון הרע או כל מסוג שכזה הרי שאודיע שלא הייתי כותב זאת אלמלא הייתי לצערי עד להטרדה ואישור שקיבלתי מרבנים כולל בישוב לפרסם כדי למנוע חילול השם לשמו של הישוב" (טעויות הכתיב במקור; הדגשות לא במקור- מ.ה.).

ביום 29.10.2018 עו"ד יעקב חמו, מנהל קבוצת הוואטס-אפ היישובית, פנה לנתבע באמצעות הטלפון וביקש להסיר את הפרסום מקבוצת הוואטס-אפ, אך הנתבע סירב תוך שחזר על גרסתו לגבי ההטרדה המינית שאותה ביצע התובע בקטינה, כך לפי הטענה, ציין שברשותו הקלטות של שיחות שבהן התובע הודה בביצוע הטרדה מינית בקטינה, הודיע שהצטרף

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 18-11-50364 איובי נ' לוי

לקבוצת הוואטס-אפ לצורך הפרסום ולאחר הפרסום התנתק ממנה, והודיע על סירובו להסיר את הפרסום.

השיחה הוקלטה על ידי עו"ד יעקב חמו ומצאתי לנכון להביא את המובאות הרלבנטיות.

"[...] אז קודם כל אני אספר לך, הוא הטריד מינית ילדה בישוב, זה עובדה. במשך 10 שנים אני כותב לו בוואטסאפ, לא בוואטסאפ, באימייל באופן פרטי, כל פעם שהוא כותב, באופן פרטי, להזכיר לו שאין התיישנות והוא מטריד מינית יש לי [...] הקלטות דרך אגב, הקלטות, אני לא שמתי אותם, אבל מי שרוצה אני אתן לו לשמוע [...] "הקלטות שהוא מודה, שהוא מודה, אגב, שהוא מודה, שאכן היה, רק הוא טען שיש התיישנות [...] עכשיו, רק הוא שכח שאין התיישנות על קטינה [...] שעכשיו זה הגיע לכדי חקירת משטרה, שאגב ששון יזם אותה, לא אני, כי הילדה אסרה עליי. אז ששון יזם אותה, ואני עשיתי את מה שהייתי צריך לעשות, ועכשיו זה נמצא בחקירה פלילית [...]". "אני... אגב, הוא שיתבע אותי על הוצאת דיבה [...] זה בדיוק העיתוי הנכון. ערב, דקה לפני שהאיש מספר שהוא נאמן, ישר, הגון, מסור וכל הדברים" [...] "אני ביקשתי לצרף רק למען הדבר הזה. בפירוש, אני לי וואטסאפ בכלל, אפילו לא 5 דקות. תאמין לי שאני בכלל לא חבר בשום וואטסאפ, בשום דבר [...]". "מי שלא קרא צריך לקרוא, לדעת לפני שהוא הולך [...]". "אני לא מסיר [...] אני לא מסיר [...] אני ביקשתי חוות דעת מרבנים, כולל רב... [...] למה להסתיר? שהציבור לא יידע לפני שהוא בוחר שיש פה מדורה שיכולה לבעור עליו [...]!? [...] תקשיב, אתה יודע מה ההבדל ביני לבינך? שאני, כן? מטפל בנפגעות הטרדה מינית באופן שוטף, באופן שוטף [...] כבר שנים רבות, כבר שנים רבות, לא רק בעניין הזה [...] אגב, עשיתי לו את זה בציבור יותר מפעם אחת, בציבור ביישוב הוותיק, יותר מפעם אחת. [...] רק שתדע, שמת לב, היום הצטרפתי, ואם אתה תבדוק עכשיו אני בכלל אין לי וואטסאפ, נותקתי [...] אגב, אגב, אני לא הלקתי אותו. הוא הלקה ילדה [...] ולעשות כזה דבר, ולעשות כזה דבר זה הרבה יותר חמור ממה שאני עשיתי. אני מגן על כבוד האדם והוא חירף את כבודה של ילדה [...] אני לא אסיר את זה, ושיהיה לכם בחירה נעימה וכל מה שאתה רוצה [...] "(הדגשות לא במקור- מ.ה.).

10. המבחן הכללי שעל פיו נקבע אם פרסום מהווה "לשון הרע" הוא מבחן אובייקטיבי.

"בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום, ובענייננו- בדרך שבה היה הצופה הסביר מבין אותו (עניין הרציקוביץ', בעמ' 567; עניין אפל, בעמ' 617). על כן, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע,

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 18-11-50364 איובי נ' לוי

אלא המסר עימו היא מותירה את הצופה. הכוונה יכול שתשפיע
על הבחינות האחרות המתבקשות בחוק אך לא על שאלת עצם
קיומה של לשון הרע".

ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דייך- אורבך, פסקה 83,
8.12.2012.

11. אין מחלוקת שהנתבע ביצע את הפרסומים האמורים, ובנקל ניתן לראות בפרסומים אלה
הוצאת לשון הרע על התובע מכיוון שהוא הוצג בהם כעברייך שביצע עבירה של הטרדה מינית
בקטינה.

12. הנתבע טען בכתב ההגנה שעומדת לרשותו הגנה לפי סעיפים 14 (אמת בפרסום) ו-15(2) (הגנת
תום לב) לחוק ודין התביעה להידחות.

הנתבע טען בסיכומיו להגנה של אמת בפרסום בלבד ומשכך יש להחזיקו כמי שוויתר על
הטענות שהעלה בכתב ההגנה לגבי הגנות נוספות לפי החוק (ראו- ע"א 401/66, ברוריה מרום
נ' בן ציון מרום, 19.6.1967).

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וחומר הראיות הגעתי לכלל מסקנה שלא עלה בידי הנתבע
להעלות את נטל המוטל עליו לצורך הוכחת טענתו לגבי אמת בפרסום ודינה להידחות.

א. הנתבע טען בפרסומים האמורים שהתובע ביצע עבירה של הטרדה מינית בקטינה. בכתב
ההגנה ובתצהירו טען שהתובע אמר למטב נגר, בהיותה קטינה, את הדברים הבאים-
"אם אבא שלך רוצה להביא כסף שאמא שלך ואת תעבדו בזנות וכך יהיה כסף ליישוב".
הנתבע טען בפרסום בקבוצת הווטסאפ כי ברשותו הקלטות שבהם הודאה נסיבתית
של התובע בעברה זו שנמסרה למשטרה, ובשיחתו על עו"ד יעקב חמו חזר על הטענה
לפיה התובע הטריד מינית ילדה ביישוב, המדובר בעובדה, התובע הלכה ילדה, וברשותו
הקלטות שבהן התובע הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו אך לטענתו חלה התיישנות.

הגרסאות שהעלה הנתבע בגדרם של הפרסומים הנ"ל הן בבחינת עדות יחידה במשפט
אזרחי, במשמעות סעיף 54(2) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לא מצאתי
שאלה נתמכו במידה מספקת בחומר הראיות שהוצג לפניי, וסבורני שלא ניתן לייחס
להן משקל של ממש.

ב. הנתבע הגיש תצהיר עדות מטעמה של מטב נגר (להלן: "העדה"), שלפי הטענה התובע
ביצע כלפיה עבירה את הטרדה מינית, אלא שהיא לא התייצבה למתן עדות בשלושה
דיוני הוכחות, למרות מספר החלטות שניתנו בעניינה, ומשכך תצהירה אינו בגדר חומר
הראיות בהליך זה.

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 18-11-50364 איובי נ' לוי

1 מן הראוי לפרט בעניין זה.

2 הנתבע זימן את הגב' מטב נגר למתן עדות לדיון שנערך ביום 23.7.2021, אלא שהיא
3 מצאה לנכון שלא להתייצב מכיוון שהייתה בחופשת לידה ובשים לב להתפרצות נגיף
4 הקורונה (ע' 9, ש' 23-24; ע' 31, ש' 18-24; ע' 32, ש' 1-14; ע' 34, ש' 18-20).

5 בהחלטתי מיום 23.7.2020 קבעתי, בעיקרי הדברים, שהיה מקום לזמן את העדה
6 באמצעות בית המשפט, אך בשים לב לנסיבות העניין ראיתי לנכון לזמן את העדה לדיון
7 הוכחות נוסף שנקבע ליום 6.9.2020 (מועד עדותו של התובע). עוד נקבע כי ב"כ הנתבע
8 יצור קשר ללא דיחוי עם העדה יודיע לה על מועד הדיון ויוודא לפחות 3 ימים לפני הדיון
9 לגבי התייצבותה, ויש להגיש תצהיר חתום ומאומת של העדה בתוך 20 יום.

10 ביום 12.8.2020 הוגש תצהיר חתום ומאומת מטעמה של העדה.

11 ביום 2.9.2020 הגיש ב"כ הנתבע בקשה לדחיית מועד עדותה של העדה מהטעם שהיא
12 עובדת בגן ילדים בעלי צרכים מיוחדים וברצונה להיות נוכחת במועד חזרתם לאחר
13 חופשה, אך הבקשה נדחתה בהחלטתי מיום 3.9.2021.

14 חרף החלטות בית המשפט העדה שוב מצאה לנכון לעשות דין לעצמה ולא התייצבה
15 לדיון שנקבע ליום 6.9.2020.

16 בהחלטה שניתנה בתום הדיון שנערך ביום 6.9.2020 קבעתי, בעיקרי הדברים, כי יש
17 לראות את התנהלותה של העדה בחומרה ובנסיבות העניין לא מן הנמנע שהיה מקום
18 למשוך את תצהירה מהתיק בשל הזלזול שהפגינה כלפי בית המשפט; עם זאת מכיוון
19 שהזימון נשלח על ידי המזכירות ונראה שבא כוחו של הנתבע עשה מאמץ סביר על מנת
20 לגרום להתייצבותה, אלא שהדבר לא עלה בידו מהטעמים הנוגעים לעדה, ראיתי לנכון
21 לקבוע דיון נוסף על מנת לאפשר את עדותה; מכיוון שהעדה לא התייצבה לדיון נדחה
22 גם מועד מתן עדותו של התובע; הנתבע חויב בתשלום הוצאות התובע ובאי כוחו בשל
23 דחיית הדיון; דיון הוכחות נוסף נקבע ליום 17.11.2020, וניתנה הנחייה למזכירות לזמן
24 את העדה וב"כ הנתבע הונחה להודיע לה על הדיון הנדחה ולמסור על כך הודעה לבית
25 המשפט. עוד הובהר והודגש "... שכל שהעדה לא תתייצב למועד הנדחה, אין בכוונתי
26 להתיר את הגשת תצהירה".

27 ביום 15.11.2020 הוגשה בקשה מטעם ב"כ הנתבע לדחות את מועד הדיון שנקבע ליום
28 17.11.2020 בשל מצבו הרפואי של הנתבע ומכיוון שהעדה אינה מוכנה בשום פנים ואופן
29 להגיע לבית המשפט הנכבד בשל אשפוזו של הנתבע. בהחלטתי מיום 16.11.2018 קבעתי
30 שעל העדה להתייצב לדיון שנקבע, תוך שפטירתי את הנתבע מהחובה להתייצב לדיון
31 לאור מצבו הרפואי.

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 18-11-50364 איובי נ' לוי

העדה לא התייצבה לדיון שנקבע ליום 17.11.2021.

בא כוחו של הנתבע טען בדיון הנ"ל שהעדה חוששת מהתובע ומהתנכלויות נוספות, והיא התנתה את התייצבותה בבית המשפט בכך שהנתבע יהיה נוכח בדיון על מנת שישרה עליה בטחון. ב"כ הנתבע ביקש לזמן את העדה לדיון נוסף תוך חיוב בהוצאות, אלא שלא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה, בשים לב לכך שהעדה לא התייצבה לשלושה דיוני הוכחות תוך הפגת זלזול של ממש בהחלטות בית המשפט. עוד ציינתי כי העדה לא נדרשה להתייצב לבדה בבית המשפט, שכן היא מלווה על ידי בא כוחו של הנתבע, ומכל מקום מתפקידו של בית המשפט (באמצעות משמר בתי המשפט) להעמיד הגנה הולמת לבאים בשעריו, ומשכך (ובשים לב להחלטה קודמת) הוריתי כי תצהירה לא ישמש חלק מחומר הראיות.

הנתבע טען בדיון קדם משפט שנערך ביום 10.9.2019 כי באירוע הנדון נכחו מספר אנשים. "... אבל המציאות יש לתובע חבר שהיה נוכח, ואגב שאביא אותו לבית המשפט ויעיד שלא זוכר, לא היה. יש עד שראה אותי נוכח באותו מקום, לא זוכר או כן זוכר זה לא חשוב, אבל ראה אותי נוכח במקום והלך לביתו אחרי המקרה. יש עד שיכול להעיד שחירף וגידף אותי בסמוך לבית הכנסת על זה שהסבתי את תשומת ליבו שהוא מטריד מינית ויש אנשים חיים" (ע' 25, ש' 20-25). הנתבע לא מצא לנכון לזמן לעדות את אותם אנשים, או מי מהם, שלפי טענתו ניתן לייחס להם זיקה לאירוע הנטען ובנסיבות העניין יש להחיל עליו את החזקה, על פי ההלכה הפסוקה, שעדותם, ככל שהייתה נשמעת, הייתה עומדת לרועץ לנתבע (ע"א 548/78 פלונית נ' פלוני; ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון הובלות בע"מ, 5.10.2006, פסקה 53).

מעיון בפרסום הראשון ניתן להתרשם שהטענות הקשות שהעלה הנתבע בעניינו של התובע נתמכות בהקלטות (כך, בלשון רבים) של דברי התובע שמהם ניתן להסיק שהוא קושר את עצמו לעבירה הנדונה. מעיון בפרסום השני ניתן להתרשם שברשות הנתבע הקלטות שבהן התובע מודה במפורש בביצוע העבירה של הטרדה מינית אלא שהוא טוען להתיישנות. מעיון בחומר הראיות עולה בבירור שאין ברשותו של הנתבע הקלטה או הקלטות של שיחות שנערכו עם התובע, וקל וחומר שאין ברשותו תיעוד של שיחה שנערכה עם התובע ושניתן להסיק ממנה שהוא קשר את עצמו, בעקיפין או במישרין, לעבירה המיוחסת לו של הטרדה מינית.

לעניין זה הנתבע העיד בחקירתו הנגדית את הדברים הבאים "שתאשר לי כאשר כתבת ב"בדידי הקלטות שבהם הודאה נסיבתית של ששון בעבירה זו שנמסרה למטרה" לא היה לך שום הקלטות ברבים, אתה מאשר או לא. ת. הקלטות ברבים זה טעות כתיב. הייתה לי הקלטה אחת. ש. תאשר לי שההקלטה שהייתה לך היא לא הקלטה של

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 50364-11-18 איובי נ' לוי

- ששון. ת. זו הקלטה של השיחה עם השוטר. ש. אתה מאשר שלא הייתה לך הקלטה
עם ששון. ת. לא הייתה לי הקלטה של התובע" (ע' 18, ש' 14-20; הדגשה לא במקור-
מ.ה.). בהמשך "לשאלת בית משפט אם יש קלטת שהוא מודה בהטרדה מינית אני
משיב היה לי קלטת של שוטר קהילתי שהוא פונה אלי, זו הקלטת ששמענו. לאור
הערת בית משפט, יכול להיות שהבנתי לא הייתה נכונה באותה עת" (ע' 26, ש' 15-17).
ש. תאשר לי ששון איובי מעולם לא הודה בפניך בכלום, כן או לא. ת. לא הודה
בפניי" (ע' 27, ש' 2-3).
- יוצא אפוא שהטענות שהעלה הנתבע בפרסומים לגבי קיומן של הקלטות שבהן הודאה
נסיבתית של התובע בהטרדה מינית של קטינה, ואף הודאה מפורשת בביצוע הטרדה
מינית שבצידה טענה להתיישנות העבירה המיוחסת לו, אין בהן ממש, המדובר בגרסת
בדים, ויש בכך כדי לגרוע ממידת המהימנות שניתן לייחס לנתבע.
- ה. הנתבע טען בפרסום הראשון שהתובע הטריד מינית ומי שנחשף לפרסום היה יכול
להתרשם, כך על פני הדברים, כי המדובר במעשה של הטרדה מינית שהיה כרוך במגע
פיזי בלתי אמצעי עם הקרבן. מעיון בפרסום השני, בשיחה שנערכה בין עו"ד יעקב חמו
לבין הנתבע, ניתן להתרשם באופן ברור כי המדובר בהטרדה מינית של קטינה שהייתה
כרוכה במגע פיזי בלתי אמצעי בשים לב לטענות של הנתבע לפיה התובע הלקה קטינה,
..." אני לא הלקתי אותו. הוא הלקה ילדה".
- מעיון בכתב ההגנה, תצהירו של הנתבע ועדותו בחקירתו הנגדית עולה בבירור כי הרושם
שהיה יכול להיווצר מטענותיו של הנתבע בפרסומים, ובמיוחד מהפרסום השני, לפיהן
התובע היה מעורב במעשה של הטרדה מינית שהיה כרוך במגע פיזי בלתי אמצעי עם
הקרבן, אין להן על מה לסמוך.
- הנתבע טען בכתב ההגנה ובתצהיר עדותו כי ההטרדה המיוחסת לתובע נעשתה
באמצעות אמירה בעל פה שהופנתה לקטינה.
- הנתבע העיד בחקירתו הנגדית כי "ת. אני יודע שמסתובב בישוב מטריד מינית
מילולית. ש. למה אתה מציין עכשיו מילולית. ת. אמרתי בתחילת העדות שהטרדה
מינית הייתה מילולית. ש. למה אתה אומר זאת רק בתחילת העדות. ניקח את גרסתך,
למה לא אמרת את זה בכל הפרסומים שלך. כתבת בהודעת ווטסאפ שהטריד מינית
ילדה, וכרגע אמרת הטריד מינית מילולית. למה לא אמרת זאת בפרסום. ת. באותו
רגע נמלט המילולית ולכן שנותקתי מהווטסאפ ואמרתי בתחילת עדותי הייתי מתקן
את זה למילולית" (ע' 24, ש' 9-16). "אני מוכן לומר את מה שאמרתי בתחילת

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 50364-11-18 איובי נ' לוי

- 1 העדות, מדובר בהטרדה מינית מילולית ומובהר שלא היה אונס ולא היה כלום" (ע' 40,
2 ש' 23-24 ; הדגשות לא במקור- מ.ה.).
- 3 יוצא אפוא שהנתבע לא דק פורתא, בלשון המעטה, לגבי תיאור המעשה שיוחס על ידו
4 לתובע, והיה מקום לדייק במסגרת הפרסומים כי המדובר בהטרדה מינית באמצעות
5 הודעה בעל פה שהופנתה לקטינה, כך לשיטתו של הנתבע אל מול טענתו המכחישה של
6 התובע.
- 7 טענתו של הנתבע במסגרת הפרסום השני לפיה התובע הלך את הילדה היא בבחינת
8 גרסת בדים.
- 9 ו. הנתבע טען בפרסום הראשון, בין היתר, שהתובע נחקר במשטרה לגבי חשד לביצוע
10 עבירה של הטרדה מינית בקטינה. בחקירתו הנגדית העיד שהמידע בעניין זה נמסר לו
11 על ידי השוטר רז פינטו, ואין ברשותו ראיה שיש בה כדי לתמוך בטענה זו (ע' 18, ש'
12 1-4). גרסתו של הנתבע בעניין זה היא בבחינת עדות מפי השמועה לגבי עצם חקירתו של
13 התובע במשטרה בחשד לעבירה של הטרדה מינית (וזאת במובחן מעצם קבלת ההודעה
14 מהשוטר רז פינטו, כך לטענתו), ומשכך לא מצאתי לנכון ליחס משקל של ממש
15 לאמיתות תוכנה. הנתבע לא הביא לעדות את השוטר רז פינטו על מנת להעידו בעניין
16 זה, ובנסיבות העניין יש להחיל עליו את החזקה שעדות השוטר, ככל שהייתה נשמעת,
17 הייתה עומדת לו לרועץ.
- 18 13. הנתבע, כאמור לעיל, זנח בסיכומיו את טענתו להגנת תום הלב לפי סעיף 15(2) לחוק, אך
19 ראיתי לנכון לציין, למעלה מהצורך, כי גם היה עומד על טענה זו לא היה בכוחה כדי לסייע לו
20 בגדרו של הליך זה.
- 21 כפי שפורט בהרחבה לעיל, טענות שונות שהנתבע העלה בפרסומים, שנועדו לעורר רושם בדבר
22 רצינות הטענה לגבי ההטרדה המינית המיוחסת לתובע ומידת החומרה שיש לכך, כגון קיומן
23 של קלטות של שיחות שנערכו עם התובע שבהן הודאה נסיבתית לגבי ביצוע הטרדה מינית
24 ואף הודאה מפורשת של התובע בביצוע עבירה של הטרדה מינית בקטינה, כמו גם הטענה
25 שהלקה את הקטינה, נמצאו חסרות בסיס ובגדר גרסאות בדים. טענת הנתבע לפיה התובע
26 נחקר במשטרה בחשד לביצוע עבירה של הטרדה מינית לא הוכחה. הנתבע העיד בחקירתו
27 הנגדית שהיה בכוונתו להדיר את התובע מהקהילה. "ש. אתה אומר שאתה עושה את זה כדי
28 שאנשים ינתקו את יחסם עם מר איובי. כן, במובן הזה שאדם הטריד מינית חברות איתו זה
29 בעיה. ש. כאשר אתה אומר שאתה מצפה שאנשים ינתקו את יחסם, אתה מסכים איתי
30 שאתה צופה שהוא יפגע אם חברים שלו ינתקו את יחסם בעקבות הדברים שאתה אומר. ת.
31 אני מצפה שאנשים בעלי ערכים שהם מכירים בנאדם שעשה מעשה שלא יעשה לא יהיו
32 חברים ... " (ע' 20, ש' 11-5). יוצא אפוא שהמניע האמיתי שעמד לפני הנתבע חרג מכוונה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"א 50364-11-18 איובי נ' לוי

- 1 מידתית בהיקפה שמטרתה הייתה להתריע לפני הציבור, במסגרת הפרסומים, לגבי העבירה
- 2 המיוחסת לתובע בשים לב לבחירות למליאת המועצה האזורית שפיר, והמטרה שעמדה
- 3 ביסוד הפרסומים הייתה לגרום לפגיעה רחבה בקשריו של התובע בקהילה.
- 4 משכך, הפרסומים חרגו מרחק רב מגדרו של פרסום סביר בשים לב לנסיבות העניין,
- 5 והתרשמותי הברורה היא שהנתבע התכוון על ידי הפרסומים לפגוע בתובע במידה גדולה יותר
- 6 ממידת הפגיעה הסבירה שנדרשה לצורך שמירה על הערכים המוגנים בגדרו של סעיף 15(2)
- 7 לחוק, באופן הגורע גריעה של ממש ממידת תום הלב שניתן ליחס לו.
- 8 14. הנתבע טען בסיכומיו שהתביעה הוגשה בשיהוי ניכר אך אין בידי לקבל את הטענה.
- 9 הפרסומים נעשו ביום 29.10.2018 והתביעה הוגשה ביום 21.11.2018 ומשכך הגשתה לא
- 10 הייתה כרוכה כלל בשיהוי.
- 11 **התוצאה (לעניין האחריות)**
- 12 15. מהמקובץ לעיל מצאתי לנכון לקבוע כי שני הפרסומים שנעשו על ידי הנתבע, ובגדרם יוחס
- 13 לתובע מעשה של הטרדה מינית בקטינה, הם בבחינת הוצאת לשון הרע על התובע ולא מצאתי
- 14 כי לנתבע עומדת הגנה של אמת בפרסום, או הגנה אחרת, על פי החוק.
- 15 16. באשר להוכחת הנזק, התובע הודיע שאין באמתחתו ראיות נוספות ומבחינתו ניתן להגיש
- 16 סיכומים לגבי הנזק שנגרם לו והפיצוי ההולם הנדרש על ידו.
- 17 17. בנסיבות העניין, הנתבע, באמצעות בא כוחו, יודיע האם יש מקום לערוך דיון הוכחות בשאלת
- 18 הנזק, או שניתן להגיש סיכומים בכתב בסוגיה זו, וזאת בתוך 20 יום ממועד מתן פסק הדין
- 19 החלקי.

18. המזכירות תודיע לצדדים.

19. קובע תזכורת פנימית למעקב.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ב, 14 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

משה הולצמן, שופט

